

9. Krisztus élete, halála és feltámadása

Krisztus élete - mely Isten akarata iránti teljes engedelmesség volt -, szenvedése, halála és feltámadása Ájltal gondoskodott Isten az emberi bűn engesztelésének egyetlen eszközéről úgy, hogy akik elfogadják ezt az Ájldozatot, azoknak Ájrtájk lehet, és az egész teremtett világ jobban megörtheti a Teremtő Ájrtájkával szerzetet. teljes engesztelés igazolja Isten szent Ájrtájkának igazságosságát és Ájrtájkát jellemet, mert mindkét bűneinket, de gondoskodik a megbocsátásról. Krisztus halála helyettesítő és engesztelő, megbékéltető és Ájltal Krisztus feltámadása Istennek a gonosz erők feletti diadalt hirdeti. Azoknak, akik a megváltást elfogadják, végső győzelmet biztosít a bűn és a halál felett. Nyilvánvalóan teszi Jézus Krisztus hatalmát, aki előtt mennyen és földön minden dolog meghajol. (Jn 3:16; Ájrtájk 53; 1Pt 2:21-22; 1Kor 15:3-4, 20-22; 2Kor 5:14-15, 19-21; Róm 1:4; 3:25; 2:2; 4:10; Kol 2:15; Fil 2:6-11)

Nyitott ajtón Ájrt vezet az Őt a világgegyetem központjába, a Mennybe. Hang hallatszik: "Élj be, és nézd meg, mi történt!" János apostol Ájrtélemben bepillant Isten trónusába.

Káprázatos smaragd szívű Ájrt vezeti a központban álló trónt, ahonnan mennyei Ájrt, villámok és egy bűn hallhatók. Fehér ruhás, aranykoronás előkelőségek Ájrték kisebb trónusokon. A vének Istent dicsőítő leborulnak, Ájrt elteszik aranykoronájukat.

Megszálat a hót pecséttel lezárt Ájrtvet hozó angyal: "Ki volna márt arra, hogy felnyissa a Ájrtvet, és felbont annak pecsétet?" (Jel 5:2) János rámtárt Irtja, hogy Mennyen és Földön nincs senki, aki márt volna kinyitni az Ájrtébegek Ájrtben Ájrtnyekre fakad, de egy a vének Ájrtzál vigasztalni kezdi. "Ne sárj! Ájrt, győzt a Jánemzetégből való oroszlan, Dávid győzt, hogy felnyissa a Ájrtvet, és felbontsa annak hót pecsétet." (Jel 5:5)

Ismét a fenséges trónusra tekintve, János megpillantja a megéltetett Báirt, aki Ájrt, és a Lájrt ereje benne van. A szerény Báirt Ájrtveszi a Ájrtvet, a négy lelkes Ájrt és a vének Ájrtin Ájrt Ájrt csendül. "Márt vagy, Ájrtvet, és megnyisd annak pecsétet; mert megéltet Ájrt, és megváltott Ájrt minket Istennek a te véred Ájrtal, minden Ájrtatbál és nyelvből és nájrtból és nemzetből, és tett Ájrt minket a mi Istenünknek királyokká; és papokká; Ájrt a Földön." (Jel 5:9-10) A Mennyben és a Földön minden teremtett Irt egy Ájrt Ájrtkli: "Éz királyi székben Ájrt Báirt Ájrtynak Ájrt és tisztesség és dicsőség és hatalom Ájrt Ájrt." (Jel 5:13)

Előnk Ájrtja, hogyan mentette meg Isten az emberiséget Sár Ájrt fogságéből, és hogyan arat végső győzelmet a bűn Bemutatja a teljes megváltást, ami Ájrtal a bűn foglyai egyszerűen saját választásuk alapján kiszabadulhatnak végtelen birtákból. Márt Ájrt betlehemi szálét előtt jelentette ki a Báirt Ájrt: "Éz Ájrt, Ájrt; a Ájrt Ájrt-rva van felőlem, hogy teljesem a te akarodat; ezt kedvelem, Ájrt Istenem, a te Ájrtnyed keblem Ájrtzette van" (Zsolt 40:8-9; Ájrt. Zsid 10:7). Az emberiség megváltása annak volt Ájrtszárt, hogy eljárt a világ alap-táisa Ájrtta megéltetett Báirt Ájrt (Jel 13:8).

Á

Isten Ájrtváltó kegyelme

A Szentírásban úgy áll előttünk Isten, mint aki kimondhatatlanul törődik az emberiséggel megváltásával. A Szentírás tagjai egytől egy igyekeznek visszavezetni az embereket a Teremtővel való egységhez. Jézus úgy világot teremtett Isten megmentő szeretetével: "Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen benne, el ne vesszen, hanem örök életet legyen" (Jn 3:16).

A Szentírás kijelenti, hogy "az Isten szeretet" (1Jn 4:8). "Az örök életet adó szeretettel" (Jer 31:3) hajlik az emberiséggel szembe, aki mindenkinek felkínálja az életet, mindenható, de szeretete arra szólítja, hogy mindenki szabad akarata szerint bűntől, elfogadja-e Őt, vagy sem (Jel 3:20-21). Tervében nem szerepel kényszer, hiszen e módszer ellentétes a jellemével.

Isten kezdeményezése. Amikor Ádám és Éva bűnbe esett, Isten a keresésükre indult. A Teremtő hangját hallva, a páros nem szaladt el, hanem elrejtőzött. Isten mégsem hagyta őket magukra. Kitartással kérdezte: "Hol vagy?"

Mózeses fájdalommal mondta el nekik engedetlenségük kárvetkezéseit; beszélt a fájdalomról és a nehézségekről, amiket el kell szenvedniük. Ő teljesen reménytelennek tűnő helyzetükben feltárta előttük azt a csodálatos tervet, ami a bűn és a halál feletti legelső győzelmet gábori (1Móz 3:15).

Kegyelem vagy igazságszolgáltatás? Később, Izrael Sínai-hegyi hitehagyása után, az Ábrahámbémutatta Mózesnek jóságos, Ádám egyben igazságos jellemét: "Az Ábrahám, az Ábrahám, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú. Aki irgalmas marad ezerziglen; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt; de nem hagyja bűntétlenül, megbünteti az atyjuk Ábrámok fiaiban, és a fiak fiaiban harmad- és negyedikziglen" (2Móz 34:6-7).

Isten jellemében a kegyelem és az igazság egyedülálló párosítását láthatjuk; kárvetkezései, de nem hajlik a vétket mentetni. Csak Krisztus személynél állhat el, hogy e jellemtulajdonságok hogyan egyeztethetők össze.

Megbocsátani vagy büntetni? Izrael sorozatos hitehagyása idején Isten gyakran szólította, mert arra vigyorgott, hogy ismerje be gonoszait, és térjen vissza hozzá (Jer 3:12-14). Ők azonban keményen visszautasították kegyelmeiket, fakadt a szívük (Jer 5:3). A bűnbánatot elutasító magatartás és a bűnbocsánat gőnyölése elkerülhetetlenül tesztet (Zsolt 7:13).

Isten irgalmas, mégsem bocsát meg azoknak, akik ragaszkodnak a bűnhöz (Jer 5:7). A bűnbocsánatnak cölje van. Isten a bűntől szét akarja választani: "Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűntől felfelé a gondolatait, és az Ábrahához, és kénytelenül rajta, és a mi Istenünkkel, mert bővelkedik a megbocsátásban" (Ámós 5:7). Nagy hangozást hirdet az életet adó életet az egész világon. "Térjétek el hozzám, hogy megtartsatok, Földnek minden bűnös vagyok az Isten, és nincsen bűnös!" (Ámós 45:22)

Isten haragja a bűnrel szemben. Az első bűn Istennel szembeni ellenségeskedésre való hajlamot alakított ki az emberben (Kol 1:21). Ebből kárvetkezően szolgáljunk Isten haragjára, mert Ő a bűnnek "égető tűz" (Zsid 12:29).

vá. Hab 1:13). Val³ igaz az eg³ emberis³gre, hogy "Émindny³jan v³otkeztek" (R³m 3:23), "Éterm³szet szerint h³fiai" (Ef 2:3; v³. 5:6), "s hal³lra menend³k, mert "Éza b³n zsoldja hal³l" (R³m 6:23).

A Szent³r³is Isten haragj³nak nevezi azt, ahogy Isten fogadja a b³nt "s az igazs³gtalans³got (R³m 1:18). Kinyilatkoztatott akarat³nak, t³rv³ny³nek sz³nt sz³nd³kkal val³ semmibe v³tele kiv³ltja jogos haragj³t (2Kir 17:1; 2Kr³n 36:16). G. E. Ladd ezt ³ta: "ÉAz emberek erk³lcsi szempontb³l b³n³sek, "s amikor Isten felr³ja nekik t³rv³ny³szeg³s³ket, b³n³snek, ellens³gnek, haragja t³rgy³nak kell tekintenie őket, mert erk³lcsi "s vall³si sz³ks³gszer³s³g, hogy Isten szents³ge a b³nnel szembeni haragban nyilvánuljon meg." [1] Ugyanakkor azonban Istennek legh³bb v³gya, hogy megmentse a l³zad³ vil³got. Minden b³nt gy³l³, de szeretettel fordul minden b³n³s fel³.

Az ember v³lasza. Isten Izraellel kapcsolatos tettei k³z³l a legkiemelked³bb J³zus Krisztus szolg³lata, aki ³ltal a legtiszt³bban ismerhet³k meg az isteni kegyelem "Éfels³ges gazdags³g³t" (Ef 2:7). "É("s l³ttuk az ³ dics³s³g³ Atya egysz³l³tt³nek dics³s³g³ot), aki teljes vala kegyelemmel "s igazs³ggal" (Jn 1:14) - mondja J³nos. P³l azt ³- hogy Krisztus J³zus "Ézb³lcsess³g³l l³n n³k³nk Istent³l, "s igazs³gul, szents³g³l "s v³lts³gul: hogy, am³ ³-rva: aki dicsekedik, az ³rban dicsekedj³k" (1Kor 1:30-31). Kicsoda vethet³ meg t³jt "Ézaz ³ j³s³g³nak, eln³ hoss³t³ur³s³nek gazdags³g³t? Nem csoda, mutat r³ P³l, hogy "ÉIstennek j³s³g³ me³r³sre ind³-t (R³m 2

Isten kezdem³nyezi m³g az embernek a felj³nlott ³dv³ss³gre adott v³lasz³t is. Hit³nk Isten aj³nd³ka (R³m 12:3), mint ahogy a b³n³at is az (ApCsel 5:31). Az ³ szeretete l³tt³ ³bred benn³nk is szeretet (1Jn 4:19). Mi k³ptelenek vagyunk kiszabad³-tani magunkat S³t³in fogs³g³jb³l, vagy megszabadulni a b³nt³l, a szenved³st³l "s a hal³lt³l. A mi igazs³gunk olyan, mint a szennyes ruha ("sosa 64:5). "ÉDe az Isten gazdag l³v³ ³irgalmass³gban, az ³ szerelm³b³l, amellyel minket szeretett, minket, akik meg voltunk halva a v³tk³ miatt, megeleven³-tett egy³tt a Krisztussal... Mert kegyelemb³l tartattatok meg, hit ³ltal; "s ez nem t³letek van: Isten aj³nd³ka ez; nem cselekedetekb³l, hogy senki ne k³rkedj³k." (Ef 2:4-5, 8-9)

Krisztus b³k³ltet³ szolg³lata

A j³ h³-r az, hogy "ÉIsten volt az, aki Krisztusban megb³k³ltette mag³ival a vil³got" (2Kor 5:19). B³k³ltet³ munk³jj³ helyre³ll³-tja Isten "s az emberis³g kapcsolat³t. Ez a sz³veg r³mutat, hogy e folyamat sor³in a b³n³s³ k³l³ln³ meg Istennel, nem pedig Isten a b³n³s³kel. J³zus Krisztus a kulcsa annak, hogy a b³n³s³ket vissza lehessen vezetni Istenhez. Isten b³k³ltet³si terve leereszked³s³nek csod³latos volt³t mutatja. Teljes joggal veszni hagyhatta volna az emberis³get.

Amint m³jr megjegyzt³k, Isten kezdem³nyezte a k³zte "s az emberis³g k³z³tt megszakadt kapcsolat helyre³ll³-t³s³t. "ÉMikor ellens³gei voltunk - mondja P³l -, megb³k³lt³nk Istennel az ³ Fi³nak hal³la ³ltal." (R³ Ebb³l k³vetkezik, hogy "Édicseked³nk is az Istenben a mi Urunk, J³zus Krisztus ³ltal, aki ³ltal most a megb³k³l³ nyert³k" (R³m 5:11).

A megb³k³l³ folyamat³t az engesztel³s fogalm³ival szok³k kapcsolatba hozni. "ÉAz ³engesztel³s³ megroml³ kapcsolatot hoz rendbe, ³sszhangot alak³-t ki. Ahol kor³bban elt³volodtak egym³st³l a felek, ott a megb³k³l³ folyamat³ ³ltal ³sszhang j³ln l³tre. Az ³engesztel³s³ eredeti jelent³se szerint a megb³k³l³ ³llapot³t jel³vet az addigi rossz viszonyok." [2]

Az engesztelés alatt sok keresztes leszünk-tve csak Krisztus testét állítjuk nekünk, szenvedésnek és halálunknak hatáskörét. A szentszolgálatban nemcsak az áldozati bűnről megállás volt az engesztelés része, hanem az hogy a pap az áldozati állat kiontott vérrel végezze szolgálatát a szentélyben (v. 3Máz 4:20, 26, 35; 16:15-18). A Biblia leírása szerint az engesztelés utalhat Krisztus halálára és a mennyei szentélyben végzett kázzal. Ott főpárat teljes és teljes kázzal engesztelő áldozatának áldozatával bűntől menti meg az embereket Istennel.[3]

Vincent Taylor azt is megfigyelte, hogy az engesztelés tanának két vetése van, az (1) Krisztus áldozatát tette és bűntől mentésnek áldozatát, a hit alapján, mind az egyénre, mind a kázzal "szegre". "Ez a két egyetemesen adja az engesztelést. Ebből azt a kázzal vetkezést vonja le, hogy az engesztelés áldozatunk és bűntől lett végrehajtva".[4]

E fejezet kázzal pontja témája a Krisztus halálával állásfoglaló engesztelés. Az engesztelésnek a főpapi szolgálattal való állásfoglalását kázzal több tárgyaljuk (lásd e kázzal nyv 23. fejezetet).

Á

Krisztus engesztelő áldozata

Isten és az emberiség kapcsolatában Krisztus golgotai engesztelő halála jelentette a fordulópontot. Feljegyzés kázzal ugyan az emberek bűneiről, de a megalkálás kázzal vetkezésben Isten nem rája fel azokat nekik (2Kor 5:19). Ez nem azt jelenti, hogy Isten elengedné a bűnt, vagy hogy a bűn már nem váltan ki a haragját. Ellenkezőleg! Arra utal, hogy Isten megtalálta a mádját, miként adjon bocsánatot a megtört bűntől, megőrizve ugyanakkor állásfoglalás helyét az igazságért.

Krisztus halála szakszerű volt. "Erkölcsileg és a törvény szerint szakszerű" volt Jézus Krisztus engesztelő halála a szerető Isten igazságjának megőrzése végett. "Isten igazságossága megköveteli, hogy áldozat alá essék Istennek végre kell hajtania az áldozat a bűn - Ágy a bűntől felett is. A bűntől végrehajtásakor Isten akarata szerint Fia láttat a mi helyünkre, azaz a bűntől helyre. Az tette szakszerű az engesztelést, hogy az ember Isten jogos haragja alatt volt. A bűnbocsánat evangéliumának és a kereszt titkának lényege: Krisztus teljes igazságossága teljességgel elegendő volt az isteni igazságnak, és Isten kázzal elfogadni Krisztus áldozatát az ember halála helyett."[5]

Aki nem hajlandó elfogadni Krisztus engesztelő vért, az nem nyer bűnbocsánatot, és továbbra is Isten haragjával kell szembenéznie. "Aki hisz a Fióban, állásfoglalás van; aki pedig nem enged a Fiónak, nem látja áldozatát, hanem az Isten haragja marad rajta." (Jn 3:36)

A kereszt tehát egyszerre mutatja Isten kázzal nyújtott kegyelmét és igazságosságát. "Mert Isten Őt [Krisztust] rendel engesztelő áldozatul azoknak, akik az Ő vértében hisznek, hogy igazságát megmutassa. Isten ugyanis az előbb elkázzal bűntetteket elnézte, remélve idején, hogy e mostani időben mutassa meg igazságát; mert ahogyan Ő igaz, igazat teszi azt is, aki Jézusban hisz." (Róm 3:25-26 - Áj prot. ford.)

Mi a szerepe az engesztelő Áldozatnak? Az Atya volt az, aki Fiát bemutatta "az engesztelő Áldozatul" (Róm 3:25; görögül ἱλαστήριον). A hilasztērion "szükségszerű használat" és "teljesen hiányos" sem rokon értelmű azzal a fogalommal, hogy "engesztelni a haragvívó Istent" vagy "lecsendesíteni a bosszús, zsarnok, szeszélyes Istent". [6] A szövegben kitűnik, hogy "Isten kényeskedésében Krisztust adta oda az emberi bűnnel szembeni haragja engeszteléséért, mert elfogadta Krisztust az ember képviselőjének, isteni helyettesének, és rá szabta ki a bűntől." [7]

Ebből a szemszövegből látható, amit Pál Krisztus haláláról ír: "...adta Állmagját miárettünk ajándékul Áldozatul az Istennek, kedves illat" (Ef 5:2; v. 1Máz 8:21; 2Máz 29:18; 3Máz 1:9). "Krisztus Állmagja Istennek tetsző, mert ez az Áldozati felajánlás eltávolította az Isten és a bűnös ember közötti válaszfalat azzal, hogy Krisztus teljességgel elszenvedte Istennek az ember bűne miatti haragját. Krisztus Állmagja Isten haragja nem szeretetbe fordult, hanem Krisztus magára vette azt, így az embert elkerülte." [8]

Róm 3:25 arra is rávilágít, hogy Krisztus Áldozata Állmagja a bűn miatti vezeklés megtörtént. A megtisztulás az a látny, amit az engesztelő Áldozat jelent a megtörtént bűnösnek. A bűnös bűnbocsánatot nyer, Isten eltérli személyn bűntetteit, és megtisztítja a bűntől. [9]

Krisztus a helyettes bűnhordozó. A Szentírás így mutatja be Krisztust, mint aki magára vette az emberiség bűneit. "Sai prafotai nyelvezettel mondja róla: "Ő megsebesített bűnünkért, megrontatott a mi vétkeinkért... az Állmagunk vették őreket... Ő az Állmag akarta őt megrontani betegség Állmagja... Állmagja halálra adta... sokak bűne (Állmagja 53:5-6, 10, 12; v. Gal 1:4). Pál erre a prafotára gondolva írta: "Krisztus meghalt a mi bűnünkért az Állmag szerint" (1Kor 15:3).

Ezek az igehelyek a megváltási terv fontos elvö mutatnak rá: a beszennyező bűnös és vétkek Állmagja-thaták bűnhordozójára [Krisztusra], ami Állmagja tiszták leszünk (Zsolt 51:12). Az Állmagja szentélyszolgálat Áldozati szertartásai Krisztusnak erre a szolgálataira mutattak előre. Ott a bűnbocsánat bűnös az Állmagja bűnbocsánatra terhelte bűnt, és ez azt jelképezte, hogy Krisztusra, bűneink hordozójára kerül a bűntől (Iájd e kény 4. fejezet).

Mi a vör szerepe? A szentélyszolgálatok kény tartozó engesztelő Áldozatban a vör kényzponi szerepet játszott. Isten rendelkezett az engesztelősről: "Mert a testnek Állmagja a vörben van, Állmagja pedig... adtam azt néktek, hogy engesztelő legyen a ti Állmagjaitok" (3Máz 17:11). Miután a pap megállta az Állmagja, fel kellett használnia a vöröt, és csak utána a bűnös bűnbocsánatot.

Az Állmagja feltárja, hogy Krisztus golgotai Áldozatának engesztelő vör volt a beteljesése azoknak az Állmagja szertartásoknak, amelyeket a helyettes Állmagja vörre Állmagja mutattak be a bűnbocsánatért, a megtisztulásért a megbékálásért. Az Állmagja kifejezi, hogy az Állmagja renddel szemben mennyivel kény Állmagja "Krisztus Állmagja" valók Állmagja Állmagja Állmagja fel Állmagja Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az Állmagja Istennek" (Zsid 9:14). Vörök kiontása jelentette a bűntől való engesztelés (Róm 3:25). János elmondta, hogy Isten szeretetből "kény Állmagja az ő Fiát engesztelő Áldozatul [hilaszmusz] a mi bűnünkért" (1Jn 4:10).

Állmagja foglalva, "Isten rösszehajlás nélkül megbékálásának cselekedete Fiának, János Krisztusnak engesztelő Állmagja Állmagja Állmagja meg. Állmagja Isten az, Állmagja aki vörrehajtotta, ugyanakkor el is fogadta a megbékálásért."

Á

A vájltsgd-j Krisztus

Amikor az ember a bűn uralma alá került, Isten tervének kárhoztatása és átka hátrult rá (Róm 6:4; Gal 3:10). Nem menekedhetek meg a bűn szolgáji (Róm 6:17), a halál várt rájuk. "Senki sem válthatja meg atyjafiat, nem adhat átte váltsájdát Istennek." (Zsolt 49:8) Csak az Árnak van hatalma a megváltáshoz. "Megváltom őket a Seol hatalmától. Megmentem őket a haláltól." (Hés 13:14) Hogyan váltott meg minket Isten?

Jézus által, aki bizonyította: "nem azért jött, hogy náci szolgájanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő által váltságot sokakért" (Mt 20:28; lásd 1Tim 2:6). Isten "tulajdon vőrel" váltotta meg az egyházat (ApCsel 20:28). Krisztusban "évan a mi váltságu az Ő vőrel" (Ef 1:7; v. Róm 3:24). Ő azért halt meg, hogy "megváltson mi hamisságtól, és tisztáson Án magának kiváltkóppen valás nápet, já cselekedetekre igyekezőt" (Tit 2:14).

Mi lett a megváltás eredménye? Krisztus halála megerősítette Istennek az emberek feletti tulajdonjogát. "Avagy nem tudjátok, hogy... nem a magatokéi vagytok? Mert Áron vőtetek meg" (1Kor 6:19-20; lásd még 1Kor 7:23) - mondd.

Halálával Krisztus megtérte a bűn uralmát, vőget vetett minden bűnőn és bűns leiki fogságnak, megszabadította őket a tervének kárhoztatásától és átkától, s lehetővé tette számukra az Ártk áletet. Póter elmondta, hogy megváltattak "zatyáktól Ártk ált hiáivalás áletéből" (1Pt 1:18). Akik megszabadultak a bűn fogságából és a halálos gyámláscseitől, azok most Isten szolgái. Ahogy Pál leírta, "megvan a gyámláscsártk a megszenteltés vőge pedig Ártk álet" (Róm 6:22).

Ha figyelmen kívül hagyunk vagy tagadunk a váltságd-j elvét, ezzel "a kegyelem evangéliumának Iőnyegét vesztenénk el, és megtagadunk az Isten Bőnyá iránti hájnk legerősebb mozgatórugóját". [11] Ez az elv kőz helyet foglal el a mennyei tróteremben zengő dicsőőnekekben. "Megváltottál, és megváltottál minket Istennek által, minden ágazatból és nyelvből és nápből és nemzetből, és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és uralkodókká a Földön." (Jel 5:9-10)

Á

Krisztus az emberiség képviselője

"dám és Krisztus - "az utolsó dám" vagy "a második ember" (1Kor 15:45, 47) - az egősz emberiséget képviselő ember dám bűnek kővetkezményeivel megterhelve száletik, azok pedig, akik "jászáletnek, Krisztus tők áletnek és áldozatának javaiban részesülnek. "Mert amikóppen dámiban mindnyájan meghalnak, azok is Krisztusban is mindnyájan megelevenítetnek." (1Kor 15:22)

Adám igazsága mindenkire bünt, kárhoztatást és halált hozott. Krisztus visszafordította az embert erről a romlásba vezető útra. Nagy szeretete révén alávetette magát a bűnre kiszabott isteni ártalomnak, és az emberiség képviselője lett. Helyettes halálával biztosította a megtört bűnösöknek a bűnbánástól való szabadulást és az örök életet (2Kor 5:21; Róm 6:23; 1Pt 3:18).

A Szentlélek egyértelműen tanítja Krisztus helyettes halálának egyetemes voltát. "Éljen Isten kegyelméből" mindenki örök életre jut (Zsid 2:9). Mindenki vétkezett, mint Adám (Róm 5:12), ezért mindenki meghal - ez az első halál. Amíg Krisztus meg nem zlelt mindannyiunkat, az a második halál volt; a halál ártalmának teljességéig (Jel 20:6; Ijtsd e kényt 26. fejezet).

Á

Krisztus élete és az áldozat

"Éljen Mert ha, amikor ellenségei voltunk, megbánástól Istennel az ő Fiának halálával, sokkal inkább megtartatunk a bűnünk miatt, mint a bűnünk miatt." (Róm 5:10) Krisztus élete és halála kellett ahhoz, hogy ártalmatlanossá tegyen a bűn okozta szakadást. Áldozatunknak mindkettő szükséges, és mindkettő hozzájárul!

Mit kaphatunk Krisztus tisztelettel? Jézus tiszta, szent, szeretetben gazdag életet, maradéktalanul Isten békéjét magán. Tisztelettel ajándékosul adja a bűnbánást bűnösöknek. A Szentlélek az Őr menyegzői ruhájában (22:11) vagy az igazság palástjában (Ézs 61:10) mutatja be tisztelettel jellemt, amit a mi szennyes ruhánk (Énmg igazzá tételre való igyekezetünk) helyett ad (Ézs 64:5).

Ha alávetjük magunkat Krisztusnak, az emberi romlottság dacára, szavunk ártalmatlan szöveg, akaratunk beleolvad az akaratába, elménk egyetemesen az elméjével, gondolatainkat Ő kéri le - az Ő életét áldozzuk. Igazság palástjával takar be. Amikor Isten rátekint a hívő, bűnbánást bűnösre, nem a bűn mértékét vagy torzultságát látja, hanem az igazság palástját, amit Krisztus a tisztelettel iránti tisztelettel engedelmeskedéssel kérésre tett. [12] Csak lehet valóban igaz, akire ez a palást borul.

A menyegzői ruhájára szavunk pldatban a saját ruhájában érkező vendég nem hitetlenség miatt vettetett ki. Elfo a lakomára szavunk meghívást (Mt 22:10). De az nem volt elég, hogy odament. Menyegzői ruhájára is szavunk lett volna. Hasonlóképpen, nem elég az sem, ha valaki hisz a keresztben. Krisztus tisztelettel, igaz jellemtre is szavunk van ahhoz, hogy megálljunk a Király előtt.

Nekünk, bűnösöknek nem csak adásunk elvárása van szavunk, hanem arra is, hogy visszadjuk a bankszámlánkat. Nem csak a birtokból való szabadulás szükséges, hanem az is, hogy a Király befogadjon a családjába. A feltámadt Krisztus kárhoztatást szolgáló kettős célja - a megbocsátás és a felállítás - halálának és életének érdemeiben részesít, hogy azzal áldozunk, és álljunk meg Isten előtt. A Golgotán az ének felkiáltás jelentette a tisztelettel élet és tisztelettel áldozat teljességéig jutását. A bűnösöknek mindkettőre szavunk van.

Krisztus életének tisztázó ereje. Krisztus földi élete példa az emberiségnek arra, hogyan kell élnie. Péntek

kézzel abban áll-tja Krisztust példaként elénk, ahogy a bántalmazásokat elviselte (1Pt 2:21-23). Ő, aki olyannál is több mint mi, aki megkísértetett mindenben, hozzáink hasonlóságot, bizonyította, hogy aki Isten hatalmára bízta magát, annak nem kell megmaradnia a bűnben. Krisztus Állt a biztos-tá, hogy állhatunk győzelmesen. Mindenne van erő Krisztusban, aki engem megerősít" (Fil 4:13) - hangzik jól bizonyítást.

Krisztus feltámadása az evangélium

Ha pedig Krisztus fel nem támadott - örüljél -, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. bűntekben vagytok" (1Kor 15:14-17). Jézus Krisztus valószínűleg feltámadt (Lk 24:36-43), a mennybe ment, mint Istenember, majd az Atya Isten jobbán elkezdte döntő fontosságú munkáját (Zsid 8:1-2; lásd e könyv fejezetét).

Krisztus feltámadása olyan értelmet adott a keresztnek, amit pénteken, a keresztre feszítés napján a megtört tanítványok nem tudtak felismerni. Az ő feltámadása tette ezeket az embereket történelmet formáló, nagy erejű sereggé. Missziójukban központi helyet kapott a feltámadás, amit mindig Krisztus kereszthalálával együtt hirdettek. Az álló, megfeszített Krisztusról beszéltek, aki legyőzte a gonosz seregeit. Ebben rejlik az apostoli ének ereje.

Philip Schaff írja: "Krisztus feltámadása az a példakő, amin áll vagy bukik a keresztény vallás igazsága. Ez vagy a legnagyobb csoda, vagy a legnagyobb csalás, amit a történelem feljegyez." [13] Wilbour M. Smith megjegyzi: "Krisztus feltámadása a keresztény hit fellegvára. Ez az a tanítás, ami felforgatta a világot az első században, ami a kereszténység magasan a judaizmus és a földközi-tenger vidékének pogány vallásai fölött emelte. Ha ezt elvetjük majdnem minden másra, ami alapvetően fontos és egyedülálló az ő Jézus Krisztus evangéliumában. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek." (1Kor 15:17) [14]

Krisztus jelenleg végzett szolgálata halálában és feltámadásában győznek. A Golgotán bemutatott engesztelőldozata teljes volt, mégis, Krisztus feltámadása nélkül nem volna bizonyosságunk arra, hogy isteni káldetést sikeresen végrehajtotta a földön. Krisztus feltámadása megerősíti, hogy valószínűleg a sáron tárt állt. Bizonytalanja annak igazságát is, amit Isten állt, hogy állt állunk benne.

Á

Krisztus evangélium-től munkájának eredménye

Krisztus engesztelő szolgálatának nemcsak az emberiségre van hatása, hanem az egész világegyetemre.

Az egész világegyetem megkísérelte. Jól mutatja, milyen erős jelentősége van Krisztus evangélium-től tettünk egyházban és az egyház által: "Az állt, hogy megismertettünk most a mennybeli fejedelemségekkel és hatalmasságokkal az egyház által az Istennek sokféle bűncselekedete, amaz állt elvágás szerint" (Ef 3:10-11). kifejti az apostol: "Éztetszett az Atyának, hogy... állt bűncselekedessen meg mindent magával... állt mindent, ami csak akár a földön, akár a mennyekben" (Kol 1:19-20). Jól beszél e bűncselekedet bűmlatos eredményéről is: "Ézt áll minden tárd meghajoljon, menyeeik, földiek és állt alatt valószínűleg. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus

Atya Isten dicsősége" (Fil 2:10-11).

Isten tiszteletének igazolása. Krisztus teljes engesztelőldozata megerősítette, hogy Isten szent tiszteletére igazságos. Krisztus halála, a világot megígérte (hogy a bűnt meg kell büntetni), kegyelmével, irgalmával pedig megigazította a bűnbánó bűnösöket. "Kérhetjük a bűnt a testben, hogy a tiszteletre méltó igazsággal beteljesüljen bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint." (Róm 8:3-4)

Megigazulás. A megbáncs akkor válik valóságos az ember életében, ha elfogadja a bűnbocsánatot. A közlése az, hogy az ember akkor válik igazságtalannak, amikor a fiú elfogadta a bűnbocsánatot.

A megigazulás felbecsülhetetlen ajándék, amelyet Isten veled együtt azonnali győzelemmel, az Istennel való békés kapcsolatunkat kapjuk, akik hit által elfogadják, hogy Isten megbáncsította magával a világot Krisztusban, és meg is hajolnak előtte (Róm 5:1). A megigazult hívőkre Isten haragja, hanem Isten kegyelme jár. Krisztus által szabadon járulhatnak Isten trónjához, és részesülhetnek a Szentlélek erejében, hogy lerombolhassák az emberek kezelti ellenségeskedés minden gátját vagy elválasztást, amit a zsidók és pogányok ellenségeskedése jelképez (Luk 2:14-16)."[15]

A cselekedetek általi megváltás hiányában Isten báncsító szolgálata leleplezi annak az emberi erőfeszítésnek hiányát, hogy sokan a tiszteletre méltó cselekedetei által próbálnak a földi életre jutni. Ha bepillantunk az isteni kegyelembe, ez a Krisztusba vetett hit által nyerhető igazság elfogadására vezet. Akik bűnbocsánatban részesültek, hálásak Istennek, és győzelem szíjakra az engedelmeskedés. Cselekedeteik nem a földi élet alapját képezik, inkább annak győzelemmel.[16]

Ásaj kapcsolat Istennel. Isten kegyelme által a bűnös ingyen, ajándékként részesülhet az Ő tiszteletre méltó, engedelmeskedésében, igazságában és engesztelő halálában. E tapasztalat az Istennel való mélyebb kapcsolatra vezet. Az emberben hálát, dicsőítést, ártalmat; az engedelmeskedés, az Ige tanulmányozása által válik, az elme pedig kiegészítve befogadja a Szentlelket. Ásaj kapcsolat jár az Istennel a bűnbánó bűnösök számára. Ennek alapja a szeretet, csodálat, nem pedig féltelme és kegyetlenség (v. Jn 15:1-10).

Minél jobban megértjük a keresztényben Isten kegyelmét, annál kevésbé a rezzásk majd magunkat igaznak, inkább tudatában leszünk a földi helyzetünknek. A feltámadt Krisztusban munkálkodó Szentlélek ereje fogja általalítani a mi életünket is. A kudarcok helyett már naponta győzhetünk a bűn felett.

A misszió indításként. A Jézus Krisztus báncsító szolgálataiban elénk tárul a bízható isteni szeretet és azt, hogy másoknak is beszéljünk az evangéliumról. Ha magunk is megtapasztaltuk, nem tarthatjuk titokban, hogy Isten nem tulajdonít bűnt azoknak, akik elfogadják Krisztus bűnbánó hozott áldozatát. Az evangélium megindító kérését továbbadjuk. "Kérhetjük meg Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnbánó tette előttünk, hogy mi Isten igazságát legyünk öbenne." (2Kor 5:20-21)

Lábjegyzet

1.

Â

George E. Ladd, A Theology of the New Testament (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1974), 453. oldal

2.

Â

â€žAtonement", SDA Bible Dictionary, javított kiadás, 97. oldal

3.

Â

E bibliai elv teljes körű tárgyalásához lásd: Seventh-day Adventist Answer Questions on Doctrine (Washington D. C.; Review and Herald, 1957), 341–355. oldal

4.

Â

Vincent Taylor, The Cross of Christ (London: Macmillan, 1956.), 88–89. oldal

5.

Â

Hans K. LaRondelle, Christ Our Salvation (Mountain View, CA; Pacific Press, 1980), 25–26. oldal

6.

Â

Raoul Dederen, Atoning Aspects in Christ's Death, a The Sanctuary and the Atonement című kiadványban, szerkeszti Arnold V. Wallenkampf és W. Richard Leshar, (Washington, D. C. [Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists] 1981.), 295. oldal. Hozzáfűzte még: „A pogányok úgy gondolták, az engesztelés az a cselekedet, amivel a hívő saját maga idézheti elő, hogy az istenség megváltoztassa szándékait. Egyszerűen ázlefizett istent, hogy jéindulattal viseltessen iránta. A Szent-rés az engesztelésről azt mondja, hogy az Isten szeretetéből fakad (I. m., 317. oldal)

7.

Â

LaRondelle, i. m., 26. oldal

8.

Â

I. m., 26-27. oldal

9.

Â

Raoul Dederen, i. m., 295. oldal

10.

Â

LaRondelle, 28. oldal. Az itt felhasznált idézetet vette H. G. Link és C. Brown The New International Dictionary of New Testament Theology (Grand Rapids, MI; Zondervan, 1978.), 3. kötet 162. oldalán, "Reconciliation"

11.

Â

LaRondelle, i. m., 30. oldal

12.

Â

Lásd White: Krisztus példázatai, 213-214. oldal!

13.

Â

Philip Schaff, History of the Christian Church (Grand Rapids, MI; Wm. B. Eerdmans, 1962), 1. kötet, 173. oldal

14.

Â

Wilbour M. Smith, Twentieth-Century Scientists and the Resurrection of Christ, Christianity Today, 1957. Április 15., 22. oldal. A feltámadás történelmi hitelessége mellett szörveket lásd Josh McDowell, Evidence That Demands a Verdict (Campus Crusade for Christ, 1972), 185-274. oldal

15.

Â

LaRondelle, i. m., 32-33. oldal

16.

Â

Lásd Hyde, What Christ's Life Means to Me, Adventist Review, 1986. november 6., 19. oldal